

MOCIÓ DE CONDEMNNA DEL FRANQUISME I DE SUPORT A LES CAUSES CONTRA ELS CRIMS COMESOS

La setmana passada es va complir el 80 aniversari del cop d'estat del 17 i 18 de juliol de 1936, protagonitzat pel general Francisco Franco, el qual es va alçar contra la legalitat democràtica republicana i va instaurar per la força un règim dictatorial de caràcter feixista i nacional-catòlic fins al 1978.

Durant el Franquisme, la dictadura va cometre la persecució i tota mena de crims i atrocitats en contra de les llibertats personals i col·lectives de caràcter polític, social i nacional. Persecució que es va dur a terme de manera cruenta contra particulars, institucions, associacions, sindicats, entitats culturals, etc.

Crims que van ser comesos i que van patir les víctimes com ara: assassinats, consells de guerra sumaríssims sense cap legitimitat, presó, camps de concentració, camps de treball forçats, exili, deportació, persones desaparegudes soterrades en fosses comunes, infants robats a les seves famílies, víctimes de bombardejos, vexacions i un llarguíssim etcètera.

Tots aquests crims comesos durant aquest llarg període són catalogables com a genocidi i/o crims de lesa humanitat. Aquests crims han restat en la més absoluta de les impunitats emparats en la Llei d'Amnistia de 1977 feta a mida per garantir la llibertat dels botxins i col·laboradors del règim dictatorial.

Fins a dia d'avui, la Llei de la Memòria Històrica es limita a declarar injustes les sentències, per la il·legitimitat dels tribunals, mitjançant un certificat de reparació i de reconeixement que no té cap valor jurídic, i no declara les resolucions judicials nul·les de ple dret per il·legals, motiu pel qual el ministeri de Justícia es nega a certificar-les. En aquest sentit la Llei 52/2007 de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien els drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra i la dictadura, no ha servit de res per anul·lar els judicis sumaríssims dictats pels tribunals militars, entre ells el que condemnava el president Companys, més d'un centenar de regidors i alcaldes i milers de ciutadans, sotmesos tots a judicis sumaríssims sense cap garantia processal.

El dia 15 d'octubre de l'any passat es va commemorar el 75è aniversari de l'assassinat del Molt Honorable Lluís Companys i Jover, qui fou condemnat a mort per les autoritats franquistes en l'única sentència d'aquest tipus a un president d'una nació democràticament escollit a la història d'Europa, sentència que continua encara sense declarar-se nul·la per part de l'Estat Espanyol.

A hores d'ara, l'Estat Espanyol no ha fet encara cap tipus de reparació a les atrocitats comeses per la dictadura, ans al contrari, ha fet cas omís de les peticions demanant reparació i justícia a les víctimes.

L'immobilisme i la manca de sensibilitat per part dels diferents governs de l'Estat Espanyol contrasten amb els actes de desgreuge que tant des d'Alemanya com des de França s'han fet pels crims comesos pels respectius països durant la II Guerra Mundial, així com pel fet d'haver col·laborat amb el general Franco.

Davant d'aquesta crua realitat, és a Argentina on els represaliats i les víctimes del franquisme guarden la darrera esperança amb les actuacions de la jutgessa Servini en la coneguda com a

‘Querella Argentina’ després de tancar la causa contra el franquisme a l’Estat Espanyol, fet que deixà els represaliats en situació d’indefensió a l’Estat.

Una querella on hi ha incloses, entre moltes altres, les causes del president Companys i quatre exalcaldes osonencs, tots ells executats mitjançant judicis il·legals i sense cap garantia processal. Per tot això, en la commemoració del 75è aniversari de la mort del president Companys i del 40è aniversari de la mort del general Franco, considerem inadmissible que cap Govern espanyol hagi declarat la nul·litat de les sentències als judicis sumaríssims perpetrats per la dictadura i no hagi declarat il·legal el règim franquista.

A hores d’ara ningú des de l’Estat Espanyol ha mostrat cap tipus de reparació. Després de dècades de llibertats democràtiques, considerem que encara no s’ha reparat com cal la memòria dels represaliats pel franquisme, com tampoc han estat declarats nul·les les causes de milers de víctimes de totes les nacions i pobles de l’Estat Espanyol.

Cal instar, novament, al Govern de l’Estat Espanyol a dur a terme les actuacions jurídiques i polítiques pertinents per anul·lar les sentències dels judicis sumaríssims i realitzar totes aquelles actuacions per a reparar l’honor de totes les víctimes.

És per tot l’exposat que proposem al Ple de l’Ajuntament l’adopció dels següents:

ACORDS

Primer. Fer una ferma i contundent condemna sense pal·liatius de la dictadura franquista i dels seus crims comesos.

Segon. Instar el Govern de l’Estat Espanyol a dur a terme les actuacions jurídiques i polítiques pertinents per anul·lar les sentències dels judicis sumaríssims, així com realitzar totes aquelles actuacions oportunes perquè l’honor dels represaliats sigui reparat.

Tercer. L’adhesió a la Causa 4591/10, coneguda com a querella argentina, pels delictes de genocidi i/o crims de lesa humanitat comesos a l’estat espanyol per la dictadura franquista entre el 17 de juliol de 1936 i el 15 de juny de 1977 que instrueix la jutgessa María Servini de Cubría al jutjat Nacional en lo Criminal y Correccional Federal número 1 de Buenos Aires.

Quart. Comunicar aquest acord al Govern de la Generalitat, a tots els grups polítics del Parlament de Catalunya, al Govern de l’Estat i a les Corts espanyoles, al Parlament Europeu, a l’ONU, a les associacions de recuperació de la memòria històrica i al Juzgado Nacional en lo Criminal y Correccional Federal número 1 de Buenos Aires.